

Lichtpuntjes bij crisis Afrikaanse landen

DE Afrikaanse landen moeten veel meer dan in het verleden op eigen middelen gaan steunen. Dit komt onder meer door het verleggen van de politieke en daarmee de financiële aandacht van de westerse donorlanden van Afrika naar Oostbloklanden.

Deze waarschuwing uitte A. Adedeji, voorzitter van de Economische Commissie voor Afrika van de Verenigde Naties, onlangs. Een belangrijke verantwoordelijkheid voor de financiering van de ontwikkeling van Afrika dient in zijn ogen dan ook bij de Verenigde Naties te liggen. Daarnaast moet Afrika zijn binnenlandse investeringen veel meer uit besparingen gaan betalen en ervoor zorgen dat de eigen hulpbronnen beter worden gebruikt.

Volgens Adedeji moeten de Afrikaanse leiders nu eindelijk eens toegeven dat de groei van de schuldenlast in de afgelopen

tien jaar vooral hun eigen schuld is. In 1978 bedroeg de totale buitenlandse schuld nog \$ 48,3 miljard, maar die is inmiddels opgelopen tot \$ 230 miljard.

door
**JOS
TER HORST**

OP het eerste gezicht een hopeloze situatie. Toch zijn er lichtpuntjes.

Veel Afrikaanse landen krijgen een voorkeursbehandeling als het gaat om de importen van hun produkten. Zo kent de Europese Gemeenschap vrijwel geen importheffingen voor de landen ten zuiden van de Sahara. Zestig procent van de export van die landen gaat dan ook daarheen. De regio ontvangt 30 procent van alle ontwikkelingshulp uit de wereld, terwijl slechts 12 procent van de bevolking uit de arme landen daar woont.

De crisis in Afrika kan dan ook niet simpelweg worden verklaard door een vijandig economisch klimaat, lage grondstofprijzen of teruglopende buitenlandse hulp: de populaire argumenten waarom het slecht gaat.

De problemen in eigen land zijn de belangrijkste oorzaak van de ellende: de buitensporig hoge bevolkingsgroei en daarnaast een gebrek aan concurrentiekracht, gepaard aan een nog steeds groeiend staats-toezicht op de economie.

EEN bemoedigend teken is dat de groei van agrarische produktie voor het eerst sinds 1970 hoger is dan de bevolkingsgroei. Ook daalt in de meeste landen de inflatie en in veel landen is de koers van de lokale munt meer in overeenstemming met de economische realiteit gebracht.

Met deze gegevens in het hoofd is het jaarlijkse Industriële Forum, dat afwisselend in West- en Centraal Afrika wordt gehouden voor Europese ondernemingen, een interessante gebeurtenis. Begin december wordt deze ontmoeting tussen Europese en Afrikaanse ondernemers voor de tiende keer gehouden, deze keer in Yaounde, Cameroun.

Tijdens de bijeenkomst zullen ongeveer 200 Afrikaanse industriële, regeringen en financieringsinstututen uit 11 Centraalafrikaanse landen hun toekomstige Europese partners een toelichting geven op concrete projecten en handelswensen om zo tot een financiële, technische of commerciële samenwerking te komen.

HOEWEL onder de handelspartners Frankrijk en Groot-Brittannië nog steeds een belangrijke plaats innemen, is de rol van West-Duitsland en Nederland groeiende. De Europese Commissie, die krachtens de Lomé-conventie, streeft naar een hechtere Afrikaans-Europese samenwerking, steunt en financiert deze bijeenkomst.

Bijna 100 Nederlandse ondernemingen, vooral grote, nemen dit jaar deel. Het zou een goede zaak zijn om bij de voorbereiding van een volgende bijeenkomst meer accent te leggen op de middelgrote en kleinere ondernemingen. Het idee dat het onderhouden van zakelijke contacten met ontwikkelingslanden uitsluitend is voorbehouden aan grote bedrijven berust op een misverstand.

Uit onderzoek van de Stichting Maatschappij en Onderneming blijkt dat 30 procent van de kleinere bedrijven (tot 50 werknemers) zakelijke contacten met de Derde Wereld onderhoudt. Het gaat om een groep van maar liefst 8000 ondernemingen. Bovendien onderhoudt ook de helft (900) van de middelgrote bedrijven (50-100 werknemers) deze contacten.

Dit is een geweldig reservoir. En het feit dat voor 75 procent van de bedrijven de ontwikkelingskant van de zaak geen rol speelt, is niet belangrijk. Afwegingen over ontwikkelingshulp en rendementsoverwegingen hoeven elkaar tenslotte volstrekt niet uit te sluiten.

Algemeen Dagblad

AD

ZATERDAG 21 OKTOBER 1989